

וּלְמַטָּה בַּמְּלָאכִים הֵם מ"ט פְּנִים
טָהוֹר מִמַּטְטְרוֹן, שֶׁהִיא חֲל"ם
בַּמְּלָאכִים.

חִירָק עִם חֶשְׁבוֹן אוֹתוֹת הוּא
א"ם, חִירָק חֶשְׁבוֹנוֹ ו"ה,
וּשְׁלֹשָׁה נִיצוּצוֹת י"י י"י -
שְׁלֹשִׁים, הָרִי הוּא א"ם.

שָׂרָק הוּא חֶשְׁבוֹן אוֹתוֹתָיו ו',
וְחֻמְשָׁה נִיצוּצוֹת חֲמֻשִׁים, הָרִי
נ"ו, שְׁלֹשׁ אוֹתוֹת וְתִבְהָ הָרִי הֵם
ס', סוּד יְהו"ה לִירְאָיו, וְבוֹ רְצוֹ
לִיעֲקֹב שְׁמָחָה, נוֹטְרִיקוֹן
שׁוֹר"ק.

שָׂבָר הַנְּקֻדוֹת מִחֻמְכָּה עֲלִינָה
מִתְפַּשְׁטִים, תְּשַׁעָּה עַד מְלָכוֹת,
וְהַטְּעָמִים מִכְּתוּר עַד מְלָכוֹת,
וְשׁוֹרָק - צְדִיק יְסוּד עוֹלָם, בּוֹ
סוּד שׁוֹרָק שְׁנֵי בְּתוֹסֶפֶת ו' מ"ב.
וְעוֹד קמ"ץ, פְּרָשׁוּהוּ בְּעֲלִי
הַדְּקוּדוֹק, שֶׁהוּא תְּנוּעָה גְדוֹלָה,
מִשׁוּם שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן לְכָל
הַנְּקֻדוֹת שֶׁל הַסְּפִירוֹת. אֵף עַל
גַּב שְׁכָלֶם שְׁמוֹת קְדוֹשִׁים, נַעֲשׂוּ
זֶה כִּסּא לְזֶה, כְּמוֹ בֶן שְׁצָרִיף
לְעַבְד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ
וְלַעֲשׂוֹת אֶת עֲצָמוֹ עֶבֶד אֲלֵיהֶם,
וְשֹׁמֵשׁ, וְכִסּא, וּמַצֵּב תַּחְתֵּיהֶם,
כִּי הֵן הַסְּפִירוֹת זוֹ לְזוֹ, וְלִכְּן יֵשׁ
נְקֻדָּה מְלָךְ, וְיֵשׁ נְקֻדָּה עֶבֶד אֲלָיו,
כְּמוֹ שְׂב"א שֶׁהוּא עֶבֶד לְקמ"ץ,
וְרֵץ בְּשִׁלְיָחוֹתוֹ וּמְזוּב אַחֲרָיו,
אֲבָל בְּמִקוּמוֹ הוּא מְלָךְ.

וְסוּד הַקַּמ"ץ, חֶשְׁבוֹן קמ"ץ י"ד,
וְשְׁלֹשׁ נִיצוּצוֹת וְרַקִּיעַ נ', מ'
שֶׁהוּא מְלָךְ, הֵם רְמוּזִים אַרְבַּע
יּוֹדִי"ם מִן י"ד ה"י וי"ו ה"י,
וְלֹא לְחֻנָּם נֶאֱמַר בּוֹ מְלָךְ, שֶׁהוּא
מְלָךְ גְּדוֹל עַל כָּל הַמְּלָכִים.

פְּתוּחָה הוּא מ"ב, חֶשְׁבוֹן פְּתוּחָה
הוּא כ', וְנִיצוּץ וְשְׁנֵי רְקִיעִים
וּו"י הָרִי מ"ב, כִּי ב"י חֶשֶׁק

פְּנִים טָהוֹר מִן מַטְטְרוֹן, דְּאִיהוּ חֲל"ם
בַּמְּלָאכִים.

חִירָק עִם חוֹשֶׁפֶן אֲתוּוֹן אִיהוּ א"ם, חִירָק
חוֹשֶׁפֶינִיה ו"ה, וְתֵלֶת נִיצוּצוֹת י"י י"י
תְּלָתִין, הָא אִיהוּ א"ם.

שָׂרָק אִיהוּ חוֹשֶׁפֶן אֲתוּוֹי ו', וְחֻמְשׁ נִיצוּצוֹת
חֲמֻשִׁין, הָא נ"ו, תֵּלֶת אֲתוּוֹן וְתִבְהָ הָא
אֲנוּן ס', סוּד יְהו"ה לִירְאָיו, וּבִיָּה ^{(יְרֵמִיָּה לֹא}
רְצוֹ לִיעֲקֹב שְׁמָחָה נוֹטְרִיקוֹן שׁוֹר"ק.

דְּבָר נְקוּדֵי מִחֻמְכָּה עֲלָאָה מִתְפַּשְׁטָאן,
תְּשַׁעָּה עַד מְלָכוֹת, וְטְעָמֵי מִכְּתוּר עַד
מְלָכוֹת, וְשׁוֹר"ק צְדִיק יְסוּד עֲלָמָא, בִּיָּה סוּד
שׁוֹרָק תְּנִינָא בְּתוֹסֶפֶת ו' מ"ב.

וְעוֹד קמ"ץ, אוּקְמוּהוּ מְאָרִי דְקְדוּק דְאִיהוּ
תְּנוּעָה גְדוֹלָה, בְּגִין דְאִיהוּ קְדָמָאָה
דְּכֻלְהוּ נְקוּדֵין דְסְפִירָאן, אֵף עַל גַּב דְּכֻלְהוּ
שְׁמָהָן קְדִישִׁין אֲתַעְבְּדוּ דָּא כִּסּא לְדָא, כְּגוֹן
בְּרָא דְצָרִיף לְמַפְלַח לְאָבוּי וְלְאִמִּיה, וְלְמַעְבַּד
לְגַרְמִיָּה לְגַבְיָיהוּ כְּעַבְד, וְשֹׁמֵשׁ, וְכַרְסִיָּא,
וּמַצֵּב תַּחְתֵּיָּיהוּ, הִכִּי אִינוּן סְפִירָן דָּא לְדָא,
וּבְגִין דָּא אִית נְקוּדָה מְלָפָא, וְאִית נְקוּדָה
עַבְדָּא לְגַבְיָה, כְּגוֹן שְׂב"א דְאִיהוּ עֶבֶד
לְקמ"ץ, וְרֵץ בְּשִׁלְיָחוֹתִיה וּמְזוּב אַחֲרָיו, אֲבָל
בְּאַתְרֵיהָ מְלָפָא אִיהוּ.

וְרָזָא דְקמ"ץ, חוֹשֶׁפֶן קמ"ץ י"ד, וְתֵלֶת
נִיצוּצֵי וְרַקִּיעַ נ', מ' דְאִיהוּ מְלָךְ, אֲנוּן
רְמִיזִין אַרְבַּע יוֹדֵין מִן יו"ד ה"י וי"ו ה"י,
וְלֹא לְמַגְנָא אֲתַמַּר בִּיָּה מְלָךְ, דְאִיהוּ מְלָךְ
גְּדוֹל עַל כָּל מְלָכִין.

פְּתוּחָה אִיהוּ מ"ב, חוֹשֶׁפֶן פְּתַח אִיהוּ כ',
וְנִיצוּץ וְתָרִין רְקִיעֵי וו"י, הָא

מ"ב, ^(תְּהֵלִים צֹא יוֹד) כִּי ב"י חֶשֶׁק וְאֲפֻלְטָהוּ, פְּתַחוּ לִי שְׁעָרֵי צְדָק אָבָא בָּם

וכו', ב"ם ארבעים ותריין, פי בי חשק
 ואפלטוהו, חשק חירק שבא קמץ מן
 אבגיתץ, קמץ קומץ (דף פ"א ע"א) סתים באת
 יו"ד, פת"ח אתפתח ביה בחמש אצבעאן
 דאינון ה', וכמה רזין בנקודי, והאי איהו
 אבא בם אודה י"ה, ופתח עליה אתמר (תהלים
 קיח ט) פתחו לי וכו', זה השער ליהו"ה.

מלאבין אית דמשמשין לאלין נקודין,
 ואינון אתוון, דאינון פסוּסוּן
 לנקודי, וטעמי מנהיגי לון, ואינון תנועות
 לגבייהו, כגון על פי יהו"ה יחנו, ועל פי
 יהו"ה יסעו (במדבר ט ז), ואינון נקודין לגבי
 טעמי, כעאנא בתר רעיין דאנהיגין לון לכל
 סטרא, לסלקא ולנחתא עילא ותתא,
 ולאנהגא לון לכל סטרא לימינא ושמאלא
 לקמא ולאחורא.

וטעמי אינון נשמתיין, ונקודין רוחין, ואתוון
 נפשין, אלין מתנהגין בתר אלין,
 ואלין בתר אלין, אתוון מתנהגי בתר נקודי,
 ונקודי בתר טעמי, פי גבוה מעל גבוה
 שומר (קהלת ז ז), ועוד אתוון אנון אש, נקודי
 רוח, אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת
 ילכו (יחזקאל א יב), ואנון כמבועי מיא, דאתמר
 עלייהו (תהלים קד י) המשלח מעינים בנחלים,
 ישקו כל חיתו שדי וגו', אלין אתוון.

ואית דשוי לון לאתוון, מים אש רוח
 ועפר ארבע רגלין דכרסיא, נקודי
 אדם לשבת על הפסא, מסטרא דאבא
 יודיין לעילא, מסטרא דברתא יודיין
 לתתא, מסטרא דבן ווי"ן לעילא, כגוונא
 דא ווי", מסטרא דאבא ווי"ן לתתא,
 כגוונא דא יו"ו, ההי"ן דאימא כגוונא
 דא הה"ו הה"י, ההי"ן דברתא כגוונא

ואפלטוהו, פתחו לי שערי צדק
 אבא בם וכו'. ב"ם ארבעים
 ושתים, פי בי חשק ואפלטוהו,
 חשק - חירק שבא קמץ מן
 אבגיתץ. קמץ - קמץ סתים
 באות יו"ד, פתח - נפתח בו
 בחמש אצבעות שהם ה', וכמה
 סודות בנקודות, וזהו אבא בם
 אודה י"ה, ופתח - עליו נאמר
 פתחו לי וכו' זה השער ליהו"ה.
 מלאבין יש שמשמשים לנקודות
 הללו, והם האותיות, שהם
 כמו סוסים לנקודות, והטעמים
 מנהיגים אותם, והם תנועות
 אליהם, כמו על פי יהו"ה יחנו
 ועל פי יהו"ה יסעו, והם נקודות
 אל הטעמים, כמו צאן אחר
 הרועים שמנהיגים אותם לכל
 צד, לעלות ולרדת מעלה ומטה,
 ולהנהיג אותם לכל צד, לימין
 ושמאל, לפנים ולאחור.

והטעמים הם נשמות, והנקודות
 רוחות, והאותיות נפשות, אלו
 מתנהגים אחר אלו, ואלו
 אחר אלו. האותיות מתנהגות
 אחר הנקודות, והנקודות אחר
 הטעמים, פי גבוה מעל גבוה
 שומר. ועוד, אותיות הן אש,
 נקודות רוח, אל אשר יהיה שמה
 הרוח ללכת ילכו, והם כמענינות
 המים, שנאמר עליהם המשלח
 מעינים בנחלים... ישקו כל
 חיתו שדי וגו', אלו האותיות.
 ויש ששם אותם לאותיות,
 מים אש רוח ועפר - ארבע
 רגלי הפסא. הנקודות - אדם
 לשבת על הפסא, מצד של
 האבא - יודיין למעלה, מצד
 הבת - יודיין למטה, מצד
 הבן - ווי"ם למעלה, כמו
 זה: ווי", מצד האבא ווי"ם
 למטה, כמו זה: יו"ו. ההי"ן
 של האם כמו זה: הה"ו הה"י,
 ההי"ן של הבת כמו זה: